

[Justitsministeren]

en for de berørte parter hensigtsmæssig udformning.

Spm. nr. S 254

Til *industriministeren* (30/11 83) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Kan ministeren redegøre for, at det er chaufførerne og ikke speditørerne, der er ansvarlige for oplysningerne ved overførsel af farligt gods på færgerne?«

Begrundelse

Der henvises til svar på spørgsmål nr. S 176.

Svar (6/12 83):

Industriministeren (Stetter):

Reglerne for søtransport af lastbiler med farligt gods er med hjemmel i lov om skibes sikkerhed givet i Skibstilsynets Meddelelser nr. 376 og Skibstilsynets Meddelelser B, Kapitel VII. Som justitsministeren anførte i sit svar på spørgsmål S 176, er det skibsføreren eller eventuelt terminalpersonalet i færgehavnene, der foretager kontrol af godset i de lastvogne, der transporteres med færgerne.

Kontrollen udføres på grundlag af de transportdokumenter, afskiberen har udstedt. Dokumenterne skal indeholde oplysninger om godsets klassifikation og indeholde en erklæring om, at godset er korrekt emballeret, afmærket og etiketteret.

Chaufførerne kan afkræves en erklæring om, hvorvidt der medføres farligt gods. Denne erklæring kan chaufføren afgive på grundlag af transportens dokumenter. Hvis lasten omfatter farligt gods, kan chaufføren afkræves en erklæring om, at vognen umiddelbart inden ombordkørslen var forsvarligt stuvet, og at eventuelle tanke var tætte.

Det er således forskellige erklæringer, afskiberen og chaufføren skal afgive.

Spm. nr. S 255

Til *justitsministeren* (30/11 83) af:

Torben Lund (S):

Vil ministeren ændre rigspolitechefens kundgørelse bind nr. I, afsnit II, nr. 55 af 20. august 1980, således at det tilsikres, at en indbragt person altid bliver tilset af en læge

enten på hospital eller i detentionen, forinden det bestemmes, hvorvidt en detentionsanbringelse er forsvarlig og i givet fald med hvilket lægetilsyn, eller om vedkommende straks bør hospitalsindlægges?

Begrundelse

Efter den gældende kundgørelse er det det vagthavende personale på politistationen, som skal afgøre, om den indbragte skal hospitalsindlægges eller på anden måde undergives lægetilsyn.

Herved pålægges den vagthavende i virkeligheden et urimeligt ansvar, idet alene en læge har den fornødne baggrund for at foretage denne vurdering.

Tidligere undersøgelser har vist, at detentionsanbragte har en betydelig overdødelighed i forhold til normalbefolkningen og ofte er stærkt socialt belastede.

Et obligatorisk lægetilsyn forud for detentionsanbringelse må formodes samtidig at give en bedre mulighed for psykologisk og/eller social bistand til den pågældende, hvis der er behov herfor.

Svar (8/12 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Politiet foretager årligt ca. 30.000 detentionsanbringelser af berusede personer. I nogle få tilfælde om året forekommer beklageligvis dødsfald i detentionerne. Risikoen for sådanne ulykker – som formentlig aldrig helt kan undgås – søgtes i 1980 nedbragt bl.a. ved den kundgørelse fra rigspolitechefen, som spørgeren omtaler. Kundgørelsen, der udsendtes efter bemyndigelse fra justitsministeriet, indeholder bl.a. regler om grundig visitation af de indbragte personer med henblik på fratagelse af genstande, der kan bruges til ildspåsættelse eller selvmordsforsøg i øvrigt, undersøgelse af oplysninger i det centrale kriminalregister, som kan tjene til belysning af eventuelt forhøjet selvmordsrisiko, herunder tidligere tvangsindlæggelser, indbringelse til lægeundersøgelse normalt på hospital, eventuelt ved tilkaldelse af vagtlæge, hvis den indbragte er bevidstløs eller lider af erkendbare sygdomme eller kvæstelser m.v. og grundigt tilsyn med de detentionsanbragte, normalt hver ½ time. Tilsynet kan